

Tábory neboli

Hurá, do tábora konečně dorazila pošta! Už se těším, až si přečtu, jak se doma mají. I můj kamarád Tomáš otevřel nedočkavě svůj dopis. Po chvíli čtení se mu z tváře začaly linout slzy na zaprášené tričko. "Tome, stalo se něco doma?" ptám se ustaraně a odkládám balíček, který jsem právě dostal. Tomáš jenom zavrtí hlavou a jde se schovat za naši chatku. Zdá se, že chce být chvíli sám.

**Jak se teď Tomáš může cítit?
Je něco co by potřeboval?**

Zdá se, že se Tomovi začalo stýskat a je mu smutno. Možná ho taky dojalo, když se dočetl, že na něj doma myslí a že ho mají rádi. Nejspíš by teď potřeboval cítit, že mu je nablízku někdo, koho má rád a přijde si u něj v bezpečí. Pak by věřil víc, že to zvládne.

Jak myslíš, že bych mohl Tomášovi pomoci?

Ve chvílích, kdy nemám co dělat, se mi občas stává, že se najednou objeví všelijaké nepříjemné pocity. Tady na táboře se mi to děje taky. Když je najednou klid a větší ticho, začnu se cítit trochu osaměle. Je možné, že na tom Tomáš bude podobně? Hele, už se vrací. "Nikommu o tom neříkej," pronese Tomáš a sedne si za mnou. "Neřeknu. Ale stejně si myslím, že na tom nic není. Mně je taky někdy smutno," přiznám se a usměju se na Toma.

"No a co s tím děláš?" vyzvídá. "Když se mi stýská, představím si, že jsme s mamkou a tátou spojení takovým neviditelným paprskem, který vychází odsud," a dotknu se středu hrudniku. "Jsme takhle propojení pořád, i na tu největší dálku. Když se dobře soustředím na ten paprsek, přijde mi, jako by byli se mnou a začne mi být hezky."

Chvilí sedíme potichu vedle sebe a pak se Tom zeptá, "Myslíš, že s mamkou mám taky takový spojení?" Usměju se a přikývnu. "Myslím, že ho máš s každým, koho máš rád."